



Parlament de les Illes Balears

Sessió Solemne d'obertura de la IX legislatura

DISCURS DE LA PRESIDENTA DEL PARLAMENT, XELO HUERTAS

Dijous, 9 de juliol 2015.

Honorables diputats i diputades, Senyora Presidenta del Govern, ciutadans i ciutadanes.

Em permetran unes paraules en aquesta sessió d'obertura de la novena legislatura.

En primer lloc vull agrair novament la confiança dipositada en mi per presidir aquesta institució. Institució on resideix la sobirania del poble de les Illes Balears.

Molts segles i moltes conquestes han estat necessaris perquè el nostre sistema de govern s'hagi consolidat; des de la primigènia democràcia grega, del govern del poble, on les decisions es prenen per l'assemblea dels ciutadans, fins als nostres sistemes actuals, on s'han hagut d'anar guanyant els drets amb sang, suor i llàgrimes.

Així, no ha estat sense costos i sense pèrdues que s'han adquirit els drets dels quals avui gaudim.

Des de la constitució del Parlament Islandès del 930, la Carta Magna Britànica de 1215, la Constitució nord-americana referendada el 1788 i la Revolució Francesa de 1789 on es promulguen els drets universals, molts són els exemples on es comprova la voluntat dels pobles de dotar-se a si mateixos de sistemes de representació que garanteixin les seves llibertats i els seus drets.

No ha estat Espanya aliena a aquesta evolució i involució dels drets constitucionals i, per tant, és obligat esmentar la Constitució Espanyola de 1812 promulgada per les Corts de Cadis, que va pretendre ser una de les més liberals del seu temps, però que no va trigar a ser conculcada i derogada iniciant una tendència que sembla un comú denominador a la nostra història: frenar amb els mitjans que sigui els drets dels quals la ciutadania ha volgut dotar-se.



Parlament de les Illes Balears

Al segle XIX es va produir una quantitat considerable de processos constituents. M'agradaria destacar la Constitució de 1869 per ser la primera on (en el títol I) es recullen els drets de la ciutadania.

Ja en el segle XX hem de destacar la Constitució de 1931, sorgida de la voluntat del poble després d'unes eleccions democràtiques, i la proclamació de la segona República. Les Corts constituents celebraren la primera sessió a la significativa data del 14 de juliol, aniversari de la Revolució Francesa i de la presa de la Bastilla.

Es podrien destacar molts preceptes d'aquesta constitució, però per la part que em toca esmentaré el sufragi universal. Per primera vegada les dones podien exercir el dret de vot.

Finalment, el títol preliminar definia Espanya com una república de treballadors de tota classe, que s'organitza en un règim de llibertat i de justícia on els poders de tots els òrgans emanen del poble.

De nou, les forces obscurantistes, retrògrades, aquelles que temien i temen a la llibertat dels pobles i a la seva pròpia autogestió, van intervenir en contra d'aquell esforç, i a una data encara molt propera, el 18 de juliol de 1936 van refermar els seus esforços per deixar els espanyols sense un marc legal que definís els seus drets fonamentals.

Encara, després de més de 70 anys d'aquest esdeveniment, continua havent-hi exemples palpables de desesperació, no resolts, a les voreres de camins, a la memòria dels nostres padrins i padrines, a les fosses dels nostres cementiris, a les plaques d'alguns edificis... Senyores i Senyors diputats, no ho oblidin.

Després de 40 anys de dictadura es va produir un altre procés constituent i va néixer la Constitució de 1978 que ens defineix com un estat social i democràtic de dret, que propugna com a valors superiors de l'ordenament jurídic la llibertat, la justícia, la igualtat i el pluralisme polític, que aferma el principi de la sobirania popular i que estableix una forma de govern.

A la Constitució de 1978 s'estableix una organització territorial basada en l'autonomia de municipis, províncies i comunitats autònomes, sota el principi de solidaritat.

És el Títol VIII el que regula aquesta organització i el que va ser possible l'any 1983 l'atorgament de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, que entre



Parlament de les Illes Balears

altres coses diu: hem forjat la nostra identitat amb les aportacions i energies de moltes generacions, tradicions i cultures que han convergit en aquesta terra d'acollida. Hem conformat una societat dinàmica amb gran patrimoni cultural i social, fonamentada en uns valors universals incloents.

El nostre Estatut ens configura com una comunitat de persones lliures i per a persones lliures on poder expressar identitats diverses, amb esperit decidit de cohesió i fonamentat en el respecte i la dignitat de totes i tots.

La nostra insularitat es destaca com un fet diferencial i mereixedor de protecció especial, i ens fixa directament a la més pura tradició mediterrània, bressol, com hem dit abans, dels valors democràtics.

Aquests valors han d'emergir directament de la voluntat de la ciutadania, amb el màxim respecte a les seves decisions i procurant sempre no conculcar els drets que amb tant esforç s'han adquirit.

La sobirania del poble no pot estar supeditada als interessos d'unes minories econòmiques alienes al poble, d'aquells que pel seu propi benefici volen anar a poc a poc retrocedint en els avanços socials, tal com està passant a Grècia. Una vegada més, Grècia ens ha deixat palès on resideix la sobirania i la dignitat.

No podem quedar aturats en l'autosatisfacció. Si una vegada establertes les lleis aquestes fossin immutables o no fossin susceptibles de millora, els parlaments no tindrien sentit. És doncs amb aquest objectiu que som aquí, per millorar dia a dia, fer noves lleis, aplicar un canvi permanent amb esperit de millora, d'avanç, de reforç de les llibertats.

Segons l'article 1 del nostre Reglament: El Parlament representa el poble de les Illes Balears, i això és el que els demano, que representin tota la ciutadania amb la dignitat que es mereix.

És necessari que els ciutadans i les ciutadanes entenguin que aquesta és casa seva, on tenen dret a ser-hi, a exigir-nos i a participar en el procés legislatiu. Que les iniciatives populars per a la presentació de proposicions de lleis no sigui un mite, una frase escrita, sinó una realitat palpable que permeti la participació de la gent i ens obligui a prestar atenció al que se'ns demana, fugint de la supèrbia de considerar que per ser el que som –parlamentaris– només nosaltres estam en possessió de la veritat.



Parlament de les Illes Balears

No és suficient obrir les portes i deixar entrar la ciutadania, també nosaltres hem de sortir al carrer i apropar-nos a la gent. És desig d'aquesta Presidència la celebració de plenaris a les diferents illes.

Hem de fixar-nos com a objectiu la modernització del Parlament, no amb afany d'esnobisme, sinó per dotar-ho de mitjans que ens permetin fomentar la participació de la ciutadania, per, així, tenir una vertadera democràcia participativa.

Senyores i Senyors diputats, els demano que legislin a favor de les majories més necessitades i no es dobleguin als interessos d'aquells que només pensen en si mateixos. Que facin un esforç de generositat per acostar la possibilitat que els ciutadans i les ciutadanes puguin fer proposicions al nostre Parlament.

Les dones i els homes de les Illes Balears han manifestat clarament la seva voluntat que ha quedat reflectida en la configuració d'aquest Parlament. I és prou clar que demanen: equitat, menys desigualtats, respecte al medi ambient i a la llengua pròpia, i una democràcia deliberativa i participativa.

Una altra de les funcions d'aquest Parlament, i no menys important, és controlar l'acció de Govern, i aquest control ha de ser real, no aparent, ha d'anar més enllà del control polític i ha de fiscalitzar les iniciatives parlamentaries.

El nostre Parlament ha de realitzar, com diu la doctrina italiana, l'*indirizzo*, on el parlament assumeixi predominantment funcions de direcció i impuls de l'activitat política; on no s'apartin les minories sinó que aquestes també puguin exercir el seus drets, perquè també són l'expressió de l'opinió pública. Només donant veu a tots els diputats i les diputades, donant veu a tota la ciutadania, demostrant-los que l'acció de govern està sent fiscalitzada i criticada públicament, ja que aquesta és l'acció que ha d'exercir el Parlament, només així podrem complir amb la totalitat dels nostres deures. Com diu Rubio Lorente, el control no descansa en unes sancions immediates o presents sinó en l'esperança de sancions mediates o futures que l'exercici del control pot desencadenar. D'aquesta manera, el que persegueix el control parlamentari no és la destitució o la remoció del govern sinó la fiscalització i el control de les àrees a les quals intervé amb la finalitat d'evidenciar les seves errades per acció o omissió.



Parlament de les Illes Balears

Per tant, honorables senyores i senyors diputats, som aquí per treballar, la ciutadania espera de nosaltres lleis, propostes, iniciatives, escolta activa... i no debats estèrils, ni d'enfrontament.

Tot això ens obliga a ser més eficaços i eficients.

No podem defraudar.

Moltes gràcies.